

TLAČOVÁ SPRÁVA č.29 - sezóna 2018/2019

Tatiana Poláková o Márii Stuartovej: Radšej zahynula, ako by sa pokorila

Postavu škótskej kráľovnej Márie Stuartovej v pripravovanej inscenácii rovnomennej drámy Friedricha Schillera, ktorá bude mať premiéru v piatok 12. apríla v Historickej budove Štátneho divadla Košice, hrá Tatiana Poláková. V rozhovore hovorí nielen o Márii Stuartovej, ale aj o tom, ako vnímala skúšobné obdobie s charizmatickým slovinským režisérom Diegom de Brea.

Táto sezóna by sa dala nazvať aj sezónou klasikov. Po Moliérovej Škole žien bude mať košickú premiéru Mária Stuartová Friedricha Schillera. Oba texty sú napísané vo veršoch. Ako ste sa vysporiadali s učením textu? Bolo to ťažšie ako pri iných inscenáciách?

Schillerov text vnímam ako kód, ktorý sám o sebe po prvom prečítaní veľa nepovie. Je potrebné ho dešifrovať, ísť pod jeho samotný povrch. Na tom sme dlho pracovali. Bez dôkladnej analýzy je ťažké zachytiť myšlienku a odkryť všetky tie vášne a hrôzy, ktoré autor vnímal a ukryl do veršov. Následne, keď viem o čom hovorím, verš ma ďalej nezbavuje a učí sa ľahko.

V Schillerovej hre sa stretávajú dve ženy, vládkyne. Aká bola podľa škótska kráľovná Mária Stuartová? Zisťovala si o nej nejaké informácie pred začatím skúšobného obdobia?

Tak ako v živote sú ľudia, ktorí svoj život žijú a naopak ľudia, ktorí ho len prežívajú, aj tu sa stretávajú podobné princípy dvoch silných žien. Oheň a ľad. Čítala som niekoľko kníh o Márii Stuartovej, kde sa dozvedáme, že to bola veľmi prirodzená, živočíšna, otvorená, priama a slobodná žena. Nebála sa byť človekom, žila svoj život naplno, a možno práve preto urobila toľko zásadných chýb (aj politických). No na konci svojich posledných dní si mohla povedať, že svoj život žila naozaj naplno. Česť a hrdosť boli jej veľkou silou. Radšej zahynula ako sa pokorila. Alžbeta síce uplatnila a získala svoju moc, no Mária v tomto boji navždy ostane ako morálny víťaz.

Po Adriane v Moraviovej Rimanke je to pre teba ďalšia veľká postava, tentoraz z klasického repertoáru. Stretla si sa Schillerovými textami už predtým, alebo je to vaše prvé zoznámenie? V čom je pre herečku iné hrať postavu z minulosti pomerne nedávnej a postavu zo 16. storočia?

Obe ženy Adriana Silenzi i Mária Stuartová boli v prvom rade ženy, ktoré mali svoje túžby a vášne, tak ako ich majú aj ženy v 21. storočí. Čiže aj ja, moja suseda, alebo pani za priehradkou na pošte. Išlo iba o okolnosti, v ktorých sa ocitli a realizovali svoje túžby, lásky, sny a o to ako sa v nich vysporiadali so sklamaním, bolesťou, či utrpením.

Schillerova hra rieši politiku, lásku, intrigy a mocenský boj. Dajú sa nájsť v príbehu pred 400 rokov paralely so súčasnosťou a v čom je zaujímavý pre diváka?

Presah Schillerovho textu do súčasnosti je citelný a myslím, že aj veľmi aktuálny. Vždy tu bol a bude existovať boj o moc a lásku a s tým spojené intrigy, pohadzovanie si horúceho zemiaku, či Pilátovo gesto umývania rúk. V tomto zmysle sa dá povedať, že hra nastavuje zrkadlo politickej machinácii v každom štáte. Áno, aj v našom.

Máriu Stuartovú režíruje slovinský režisér Diego de Brea, ktorého produkcie sú známe minimálne v celej Európe? Je to určite aj pre súbor nová skúsenosť. Priniesol do skúšobného procesu niečo, čo je aj pre teba novinkou?

O Diegovi je známe, že jeho spôsob práce rozdeľuje ľudí (hercov) na dva tábory, kde jedni akceptujú jeho spôsob réžie a iní zasa nie. Osobne som sa s podobným "mimozemšťanom"

nestretla. Zvládnuť s ním skúšobné obdobie v plnom dobrom fyzickom, ale i psychickom zdraví, to chce veľa trpezlivosti, sily, odvahy, pokory, otvorenosti a viery. Je to typ režiséra, ktorý na každú skúšku prináša so sebou tsunami energie, nápadov, motivácií, ktorý sa o herca naozaj zaujíma do špiku kosti a venuje sa mu. Stretnutie a práca s ním bola pre mňa novou skúsenosťou a zážitkom, na ktorý sa nikdy nezabúda. Za seba hovorím v tom pozitívnom zmysle slova.

9.4.2019

Svjatoslav Dohovič, web editor a PR